

- nepatenkinus pirmiau nurodytų reikalavimų, iš dalies pakeitus ginčijamą sprendimą atmesti kitos šalies prašymą išbraukti prekių ženklą „EU 159“ iš registro dėl to, kad jis nenaudojamas, kiek jis susijęs su 30 klasės (kava), 41 klasės (švietimo ir mokymo veikla, mokymo kursų rengimas) ir 43 klasės (maitinimas, įmonių, įsipareigojusių tiekti paruoštus vartoti maisto produktus ir gėrimus, parduodamus baruose, restoranuose, savitarnos restoranuose, valgyklose, teikiamos paslaugos) prekėmis ir paslaugomis;
- priteisti iš pralaimėjusios šalies bylinėjimosi šioje instancijoje ir abiejose ankstesnėse instancijose išlaidas.

Pagrindai, kuriais remiamasi

- Klaidingas naudojimo, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 2017/1001 58 straipsnio 1 dalies a punktą ir 18 straipsnio 1 dalį, įrodymų vertinimas.

2018 m. sausio 24 d. pareikštas ieškinys byloje *Autoridad Portuaria de Vigo / Komisija*

(Byla T-41/18)

(2018/C 142/69)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Ieškovė: *Autoridad Portuaria de Vigo* (Vigas, Ispanija), atstovaujama advokato J. Costas Alonso

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo, kad:

- Europos Sąjungos Teisingumo Teismas imtųsi priemonių, kad Europos Komisija, kaip Sutarčių sergėtoja, įvykdytų jai tenkančią pareigą užtikrinti, kad visos valstybės narės vienodai taiko Sąjungos nuostatas, ir imtųsi veiksmų garantuoti vienodą Sąjungos teisės normų, susijusių su gyvūninės kilmės produktų importu iš trečiųjų šalių, taikymą visose valstybėse narėse ir suvienodintų šią priežiūrą reglamentuojančias nuostatas;
- įpareigoti Europos Komisijos Sveikatos ir maisto saugos generalinį direktoratą atlikti lyginamąją analizę dėl Sąjungos teisės aktų, reglamentuojančių gyvūninės kilmės produktų, importuojamų iš trečiųjų šalių į Vigo ir Leixoes uostus (Portugaliją), taikymą.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė nurodo, kad dėl skirtingo Sąjungos teisės normų, susijusių su užšaldytų ir atšaldytų žuvies produktų importu iš Europos Sąjungai nepriklausančių valstybių, taikymo nepaisoma konkurencijos taisyklių ir sąžiningos konkurencijos sąlygų, o tai galiausiai lemia vidaus rinkos iškraipymą.

Šiuo atžvilgiu ji taip pat tvirtina, kad uostai atlieka esminę funkciją vežant prekes, ypač kalbant apie importuojamus žuvies produktus, kurių 76 % gabenami per uostus.

2018 m. vasario 6 d. pareikštas ieškinys byloje *Alfamicro / Komisija*

(Byla T-64/18)

(2018/C 142/70)

Proceso kalba: portugalų

Šalys

Ieškovė: *Alfamicro – Sistema de Computadores – Sociedade Unipessoal, Lda* (Kaskaisas, Portugalija), atstovaujama advokatų G. Gentil Anastácio ir D. Pirra Xarepe

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- pirma, pripažinti niekiniu 2017 m. gruodžio 13 d. Komisijos sprendimą (2017) 8839 *final* dėl skolos išieškojimo tiek, kiek jis susijęs su debitinė nota Nr.^o 3241507078, ir, antra, pripažinti šį sprendimą negaliojančiu, kiek tai susiję su likusia jo dalimi;
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi šiais teisiniais pagrindais:

1. Kiek tai susiję su prašymu pripažinti sprendimą niekiniu, ieškovė nurodo, kad Komisija prisiėmė teisinius įgaliojimus tiek, kiek 2017 m. lapkričio 14 d. Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-831/14, kurioje šis nustatė Europos Sąjungos gautiną konkrečią sumą, ji pakeitė kito turinio vykdytinu sprendimu, susijusiu su ta skola, pažeisdama ESS 19 straipsnį ir SESV 272 straipsnį.
2. Kiek tai susiję su prašymu pripažinti negaliojančiu, ji nurodo:
 - pagrindimo trūkumą, nes Komisija tik nurodė, kad per finansinį auditą atlikus patikrinimus dėl sutarties, dėl kurios priimtas ginčijamas sprendimas, nustatytos akivaizdžios sisteminės klaidos, tačiau šių klaidų nepaaiškino.
 - teisės pažeidimą tiek, kiek automatiškai remdamasi finansinio audito, atlikto dėl vieno ir kitų sutartinių santykių, išvadomis, Komisija pažeidė Reglamento Nr. 966/2012 ⁽¹⁾ 135 straipsnio 5 dalies antrą pastraipą, taip pat apskritai pagrindinį administracinių sutarčių ir būtent viešųjų sutarčių principą, kad sąlyga dėl užmokesčio negali būti keičiama.

⁽¹⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, p. 1).

2018 m. vasario 9 d. pareikštas ieškinys byloje Barata / Europos Parlamentas

(Byla T-81/18)

(2018/C 142/71)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovas: Joao Miguel Barata (Evere, Belgija), atstovaujamas advokatų G. Pandey, D. Rovetta ir V. Villante

Atsakovas: Europos Parlamentas

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- pirmiausia, kiek tinkama, pripažinti Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (PTN) 90 straipsnį negaliojančiu ir netaikytinu šioje byloje pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 277 straipsnį,